

Öğretmen Adaylarının Dijital Öykü Oluşturma Deneyimleri¹
Digital Story Creation Experiences of Pre-service Teachers

Eda USLUPEHLİVAN²
Meltem KURTOĞLU ERDEN³
Ümran Betül CEBESoy⁴

Özet

Eğitimde teknoloji kullanımında öğretmenler aktif rol almaktadırlar. Bu nedenle öğretmen adaylarının da öğrenim süreçlerinde teknolojik araç gereçleri tanımaları ve öğrenme-öğretme sürecinde bu araçları nasıl kullanmaları gerektiğini bilmeleri önemlidir. Son yıllarda üzerine düşülen yeni bir kavram olan ve birçok bilişsel ve dilsel beceri ile görsel ve işitsel unsurları birleştiren dijital öyküleme yöntemi öğrenme-öğretme sürecinin bütün aşamalarında kullanılmaktadır. Bu çalışmada bir çevre eğitimi çalıştayına katılan öğretmen adaylarının dijital öykü oluşturma deneyimleri incelenerek dijital öyküleme yöntemine ilişkin düşüncelerini ortaya çıkarmak ve bu süreçte karşılaştıkları sorunları araştırmak amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda nitel araştırma desenlerinden biri olan durum çalışması kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından hazırlanan ve açık uçlu beş sorudan oluşan bir görüşme formu kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının dijital öyküleme yönteminin öğrenme-öğretme sürecinde aktif olarak kullanılabileceğini düşündükleri görülmüştür. Yaşadıkları sıkıntılar ise, teknik sıkıntılar, öykü oluşturma sürecinde karşılaştıkları sıkıntılar ve zaman açısından yaşadıkları sıkıntılar olarak üç başlık altında toplanmıştır.

Anahtar kelimeler: teknoloji, dijital öykü, öğretmen adayı, dijital öyküleme

¹ Bu çalışma, 1. Uluslararası Eğitim Araştırmaları ve Öğretmen Eğitimi (ERTE Congress) Kongresi'nde sunulmuştur.

² Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Öğrencisi,
edauslupehlivan@gmail.com

³ Yrd. Doç. Dr., Uşak Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, meltem.kurtoglu@usak.edu.tr

⁴ Yrd. Doç. Dr., Uşak Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, umran.cebesoy@usak.edu.tr

Bu makale iThenticate programı ile taranmıştır.

Makale Gönderim Tarihi: 15/11/2017-Kabul Tarihi: 13/12/2017

Abstract

Teachers are actively involved in the use of technology in education. For this reason, it is important for the pre-service teachers to acknowledge the technological tools in their learning process and to know how to use these tools in the learning-teaching process. The digital storytelling method, which is a new concept has become prominent over the past few years. This technique combines many cognitive and linguistic skills with visual and auditory elements and can be defined as a new technology used in all stages of the learning-teaching process. In this study, it was aimed to investigate the digital story creating experiences of pre-service teachers who participated in an environmental education workshop and to explore the opinions of digital storytelling technique as well as the problems they encountered in this process. For this purpose case study method, one of the qualitative research designs, was used. For data collection, a questionnaire consisting of five open-ended questions which were prepared by the researchers was used. The findings showed that pre-service teachers thought that digital storytelling method can be actively used in the learning-teaching process. moreover, they encountered technical problems, time problems and some difficulties during creating a digital story.

Key words: technology, digital story, pre-service teachers, digital storytelling

GİRİŞ

Bilim ve teknolojinin etkin olduğu dönemde bilginin geleneksel biçimde aktarımı ve ezberlenmesinin eğitim-öğretim etkinlikleri açısından verimli olamayacağı düşünülmektedir (Aslan, 2014). Öğrencilerin, teknolojinin sunduğu imkanlara okul dışında erişimi artarken; okulların bu konuda sınırlı kalması, okullarda “dijital uyumsuzluk” olarak adlandırılan çeşitli sorunların ortaya çıkmasına yol açmaktadır (Atal ve Koçak Usluel, 2011). Çünkü teknolojinin gelişmesi ile beraber öğrencilerin de öğretim ortamlarından beklentileri değişmiş ve artık klasik sayılabilecek öğretim materyalleri ilgi çekici olmaktan uzaklaşmıştır. Bu nedenle eğitim alanında gelenekselleşmiş yöntemlerin yerine çağın teknolojisine uygun, yeni ve farklı yöntemlerin kullanılmasının eğitim-öğretimde verimin artırılması açısından önemli bir adım olduğu düşünülmektedir.

Eğitim-öğretim sürecinde teknolojinin etkin bir şekilde kullanılmasına dayalı yöntemlerden birinin, son yıllarda üzerinde sıkça durulmaya

başlanan “dijital öyküleme” olduğu söylenebilir (Baki ve Feyzioğlu, 2017; Çalışkan ve diğ., 2017; Schrum ve diğ., 2017; Bedir Erişti, 2016; Özer, 2016; Balaman, 2016; Yamaç, 2015; Ciğerci, 2015; Duman ve Göçen, 2015; Holotescu, Grosseck ve Danciu, 2014; Göçen, 2014; Kahraman, 2013; LaFrance ve Blizzard, 2013; Yang & Wu, 2012). Elektronik ve dijital alandaki gelişmeler sonucunda yeni bir kavram olarak ortaya çıkan dijital öyküleme; “görüntü, ses, video gibi çokluortam öğelerinin kısa öykü kurguları ile dijital ortamda bir araya getirilmesi” şeklinde uygulanan bir yöntemdir (Haliloğlu Tatlı, 2016; Kılınç ve Yüzer, 2015; İnceelli, 2005). Dijital öyküleme kavramını; resim, video, müzik gibi çokluortam araçları yardımıyla genellikle öykü yazarının kendi sesini kullanarak öyküsünü anlattığı, 2-6 dakikalık kısa bir film oluşturma süreci olarak tanımlamak mümkündür. Bu yöntem ile birlikte öykü anlatma geleneği, teknolojinin ortaklığıyla yeni bir boyut kazanmıştır (İnceelli, 2005). Dijital öyküleme, öğrencilere öykü oluşturarak yapılabileceği gibi öğretmenin kendi öyküsünü hazırlaması şeklinde de uygulanabilir. Fakat genel olarak yapılan uygulamalara bakıldığında eğilimin öğrencilere öykü oluşturma yönünde olduğu görülmektedir (Dogan ve Robin, 2008). Bu yolla öğrencilerin hem motivasyonunu hem de derse katılımını arttıracığı bunun yanı sıra başarılarını arttırarak problem çözme becerilerini de geliştireceği belirlenmiştir (Hung, Hwang ve Huang, 2012; Robin, 2008; Sadik, 2008; Yang & Wu, 2012).

Dijital öykü anlatımının tıp, psikoloji, sosyal servisler ve formal olmayan birçok farklı alanda kullanım olanağının olması dışında bu yöntemin, özellikle eğitim ortamları için önemli bir unsur olduğu düşünülmektedir (Kocaman Karoğlu, 2015; Teehan, 2006). Çünkü etkileşimli bir ortamda kontrolün kendisine verilerek belli bir konuyu öykülemesinin sağlandığı bu yöntemde öğrenci, kendi bilgisini keşfetmekte ve bu bilgiyi pekiştirerek gerçek yaşam durumlarına uygulamaktadır (Ayvaz Tunç ve Karadağ, 2013). Bu süreçte öğrenci, sahip olduğu becerileri dijital ortamda kullanma olanağı elde etmektedir (Karakoyun, 2014). Öğrenci, temel olarak araştırma, karar verme, problem çözme ve yaratıcı düşünme gibi birçok becerisini kullanarak yaratıcılık göstergeleri içeren bir öykü oluşturmaktadır (Bedir Erişti, 2016; Duman ve Göçen, 2014). Dijital öykü oluşturma etkinliği bireysel yapıldığı gibi grup odaklı da yapılabilmektedir. Dijital öykülerin bir grup ile ortak bir biçimde ortaya konulmasının, öğrencinin işbirlikli çalışma ve iletişim becerilerini de geliştirmesine destek olduğu söylenebilir (Kocaman Karoğlu, 2015; Holotescu, Grosseck ve Danciu, 2014; Hung, Hwang ve Huang, 2012; Frazel, 2010). Ayrıca bu yöntemin 21. yüzyılda öğrencilerin sahip olması

beklenen temel bilgi teknolojilerini etkili biçimde kullanabilme, dijital okuryazarlık, global okuryazarlık, teknoloji okuryazarlığı, görsel okuryazarlık, bilgi okuryazarlığı gibi becerilerin de gelişmesine katkı sağlayabileceği düşünülmektedir (Göçen, 2014; Karakoyun, 2014, Matthews, 2014; Robin, 2006).

Eğitimin hemen hemen her alanında ve her kademesinde kullanılacak nitelikte olduğu öne sürülen dijital öykülerin eğitim ortamında etkin ve verimli bir şekilde uygulanabilmesi için oluşturulma sürecinin doğru bir planlamaya tabi tutulması gerekmektedir. Bunun da ancak öğretmenlerin bu yöntemin özelliklerini çok iyi bilmesi ile gerçekleştirilebileceği düşünülmektedir (Kurtoğlu Erden ve Uslupehlivan, 2016). Çünkü eğitimde teknoloji kullanımında aktif rol alan öğretmenler, bu sürecin en önemli ögesidir denilebilir. Dijital öykü anlatımı belli aşamalar ve bileşenlere ve farklı türlere sahip bir yöntemdir (Haliloğlu Tatlı, 2016; Kahraman, 2013; Karakoyun, 2014; İnceelli, 2005). Bu bağlamda öğretmenin, sınıf içerisinde zamanı etkili kullanabilmesi ve öğretilmede verim sağlayabilmesi için yöntemle dair tüm özellikleri yakından tanınması ve dijital öyküleri dersin hangi aşamasında, nasıl kullanacağına karar vermesi gerekmektedir (Göçen, 2014). Aksi takdirde yöntemden fayda sağlanamayacağı gibi öğrencinin dersin konusundan tamamen uzaklaşması ve zaman açısından da bir kayıp yaşanması söz konusu olabilir. Bu tür aksiliklerle karşılaşmaması için öğretmenin dijital öykü oluşturma sürecine tam anlamıyla liderlik yapabilmesi beklenmektedir. Bunun için de öğretmenin, dijital öykü oluşturma aşamaları olan yazma, senaryo oluşturma, öykü panosu oluşturma, çokluortam öğelerini araştırma, dijital öyküyü oluşturma ve paylaşma süreçlerinde (Jakes & Brennan, 2005; Akt.Kocaman Karoğlu, 2015) yetkin hale gelmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle öğretmen adaylarının da öğrenim gördükleri süre zarfında dijital öykü anlatımında kullanılacak teknolojik araç-gereçleri ve yazılımları (Microsoft Photo Story 3, Microsoft Windows Live Movie Maker, Microsoft Power Point, İmovie, Adobe Photoshop ve Premiere Elements vb.) tanınmaları ve öğrenme-öğretme sürecinde nasıl kullanmaları gerektiğine dair eğitim almaları önemlidir.

Çağdaş yapılandırmacı eğitim anlayışında öğretmen, yalnızca bir bilgi aktarıcı değil öğrencilere rehberlik eden bir eğitim lideri olarak da görülmektedir (Aslan, 2014). Bu doğrultuda öğretmenin sınıf içerisinde uygulanacak yöntemlere her açıdan hakim olması ve öğrenci ile işbirliği içerisinde hareket etmesi gerekmektedir. Öğretmenin bir yöntem hakkında

bilgi ve deneyim sahibi olmasında en temel etkenin, aldığı öğretmenlik eğitimi olduğu düşünülmektedir. Bu açıdan ele alındığında dijital öykülerin öğretmen eğitiminde kullanılmasının, öğretmen adaylarının dijital öykülemeye yönelik bilgi ve deneyimlerinin artmasında önemli bir yere sahip olduğu söylenebilir (Shelton, Archambault ve Hale, 2017). Ayrıca öğretmen adaylarının teknoloji yetkinliğine ve öğretimde yeni teknolojik yaklaşımlara dair değişim yönelimlerinin, dijital öyküleme deneyimiyle geliştiği de ileri sürülen görüşler arasında yer almaktadır (Heo, 2011).

Problem Durumu

Öğretmen adaylarına, eğitim-öğretim sürecinde kullanılabilecek yöntemlere dair deneyim kazandırma noktasında, öğretmenlik eğitiminin tamamlandığı yer olan eğitim fakültelerine ve öğretmenlik eğitimi veren programlara büyük bir rol düştüğü söylenebilir (Heo, 2011). Eğitim fakültesinde öğrenimine devam eden öğretmen adaylarının dijital öykü kavramına yönelik algılarının incelendiği bir çalışmada (Kurtoğlu Erden ve Uslupehlivan, 2016) bu kavramın e-kitap ve benzeri uygulamalarla karıştırıldığı görülmüştür. Bu kavram karışıklıklarının ortadan kaldırılması adına öğretmen adaylarının, teknolojik açıdan donanımlı olması bakımından dijital öyküye yönelik bilgi ve daha da önemlisi deneyim sahibi olması beklenmektedir.

Bu düşünceler doğrultusunda bu çalışmada; eğitim fakültesinde Erasmus + projesi olan "Educating on Climate Forests" isimli projesi kapsamında gerçekleştirilen yerel çalışmaya gönüllü olarak katılan öğretmen adaylarından dijital öykü oluşturmaları istenmiş ve bu deneyimleri incelenerek dijital öyküleme yöntemine ilişkin düşüncelerini ve bu süreçte karşılaştıkları sorunları ortaya çıkarmak amaçlanmıştır.

Problem Cümlesi

Bu araştırmanın problem cümlesi "Öğretmen adayları, dijital öykü hazırlama deneyimlerini nasıl değerlendirmektedirler?" olarak belirlenmiştir.

Alt Problemler

Araştırmanın alt problemleri:

1. Öğretmen adaylarının dijital öykü oluşturma sürecinde karşılaştıkları sorunlar nelerdir?

2. Öğretmen adaylarının, dijital öykülemenin öğrenme-öğretme sürecinde kullanılmasına yönelik düşünceleri nelerdir?
3. Öğretmen adaylarının, dijital öykülerin eğitim fakültelerinde kullanılmasına yönelik düşünceleri nelerdir?
4. Öğretmen adayları, dijital öykülemenin avantaj ve dezavantajlarını nasıl değerlendirmektedirler?
5. Öğretmen adaylarının, dijital öykü yönteminin kullanımına yönelik önerileri nelerdir?

Araştırma Yöntemi

Öğretmen adaylarının dijital öykü oluşturma deneyimlerini ortaya koymak amacıyla yapılan bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden olan durum çalışması kullanılmıştır. Nitel araştırma desenlerinden biri olan durum çalışmasında, bir veya birkaç duruma ilişkin etkenler bütüncül bir yaklaşımla araştırılır ve ilgili durumu nasıl etkiledikleri ve ilgili durumdan nasıl etkilendikleri üzerine derinlemesine araştırma yapılır (Yıldırım ve Şimşek, 2008).

Çalışma Grubu

Bu çalışma, "Educating on Climate Forests" isimli proje kapsamında gerçekleştirilen yerel çalışmaya katılan Fen Bilgisi ve Sınıf Eğitimi bölümünde öğrenimine devam eden 17 öğretmen adayı ile gerçekleştirilmiştir. Çalıştay duyurusu sosyal medya üzerinden yapılmış olup, çalışmaya katılacak öğretmen adaylarının belirlenmesinde çevre eğitimi konusunda duyarlı olmaları ve Çevre Eğitimi dersini almaları veya alıyor olmaları kriter olarak belirlenmiştir. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarından 3'ü erkek ve 14'ü kadındır. Katılımcıların 7'si sınıf eğitimi bölümünde ikinci sınıfta öğrenim görmekte olup çalıştay sırasında 2. Sınıfın güz yarıyılında verilen Çevre Eğitimi dersini almışlardır. Katılımcıların 10'u ise Fen Bilgisi Eğitimi 3. Sınıfta eğitim görmekte olup, çalışmaya katıldıkları sırada Çevre Eğitimi dersine devam etmektedir. Çalışma grubu oluşturulurken gönüllülük esas alınmıştır.

Veri Toplama Aracı

Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından hazırlanan bir görüşme formu kullanılmıştır. Formda açık uçlu 5 tane soru bulunmaktadır. Veriler öğretmen adaylarından yazılı olarak toplanmıştır. Doğrudan görüşme imkanı olmadığı ortamlarda yazılı dokümanların nitel

araştırmalarda kullanılabilceği belirtilmiştir (Yıldırım ve Şimşek, 2008). Bu çalışmada da çalıştay devam ettiği için ve katılımcılarla dijital öykü oluşturma hakkındaki görüşlerini ortaya çıkarmaya yönelik görüşme yapma imkanı olmadığı için veriler, yazılı formlar ile toplanmıştır. Görüşme formundaki sorular, araştırmanın alt problemlerine cevap oluşturacak yönde hazırlanmıştır. Soruların hazırlanmasında daha önce öğretmen adaylarının dijital öykü kavramına yönelik algılarını incelemede kullanılan sorulardan yararlanılmıştır (Kurtoğlu Erden ve Uslupehlivan, 2016). Çalıştay, formal eğitim uygulamaları dışında amaçlı ve planlanmış etkinlikler içerdiğinden non-formal eğitim özellikleri göstermektedir. Benzer sorular, non-formal eğitim ortamlarında (müzelerde) uygulamanın etkinliği hakkında katılımcıların görüşlerini belirlemede de kullanılan sorularla paralellik göstermektedir (Çil, Maccario ve Yanmaz, 2016). Ayrıca, hazırlanan sorular için uygulama öncesinde eğitim teknolojileri alanında ve fen eğitimi alanında uzman görüşü alınmış, hazırlanan soruların araştırmanın problemlerine uygun olduğu teyit edilmiştir.

Verilerin Analizi

Verilerin analizinde betimsel analiz ve içerik analizi teknikleri kullanılmıştır. Betimsel analiz; nitel araştırma sonucunda elde edilen verilerin özgün biçimlerine sadık kalınarak, doğrudan alıntılar yapılarak aktarılmasıdır (Kümbetoğlu, 2008). İçerik analizi; betimsel olarak sunulan verilerden, daha açıklayıcı ve nedensel sonuçlara ulaşmak amacıyla, betimsel analize ek olarak, verilerde yer alan bazı kavram ve temaların belirlenmesi ve bu temalar arasındaki ilişkilere yönelik çıkarımlar yapılması esasına dayanmaktadır (Kümbetoğlu, 2008; Yıldırım ve Şimşek, 2008). İçerik analizi farklı şekillerde gerçekleştirilebilmektedir. Bunlardan birisi ise özetleyici içerik analizi (Summative content analysis) olarak bilinmektedir ve nitel verilerin nicelleştirilmesine dayanmaktadır. Bu teknikte nitel temaların frekansları belirlenmektedir (Hsieh ve Shannon, 2005; Miles ve Huberman, 1994). Dolayısıyla bu çalışmada özetleyici içerik analizi tekniği kullanılmış ve bulunan temaların frekans ve sıklıkları ifade edilmiştir.

Uygulama sonunda toplanan veriler ilk iki araştırmacı tarafından bağımsız olarak incelenmiş olup öğretmen adaylarından alınan her bir cevaptan yola çıkılarak bir tema belirlenmiş ve benzer temalar gruplandırılmıştır. Bulguların güvenilirliği Miles ve Huberman'ın (1994) önerdiği güvenilirlik formülü kullanılarak hesaplanmıştır:

$$\text{Güvenirlik} = \text{Görüş Birliği} / (\text{Görüş Birliği} + \text{Görüş Ayrılığı})$$

İki araştırmacı bir araya gelerek elde edilen temaların güvenilirliğinin sağlanması amacıyla temalarda “görüş birliği” ve “görüş ayrılığı” olan konular tartışmıştır. Görüş ayrılığı olan konular üzerinde gerekli düzenlemeler yapılmıştır ve Miles ve Huberman’ın (1994) önerdiği formül kullanılarak kodlayıcı güvenilirliği %95 olarak bulunmuştur. Belirlenen temalar doğrultusunda da verilere dair çıkarımlar ve yorumlamalar yapılmıştır.

Araştırma Bulguları

Bu bölümde katılımcılara verilen formda cevaplanması istenen sorular ayrı maddeler halinde ele alınmıştır. Katılımcıların sorulara verdikleri cevaplar alıntılanarak ve ortak tema altında toplanılarak sunulmuştur.

Öğretmen adaylarının dijital öykü oluşturma sürecinde karşılaştıkları sorunlara yönelik bulgular:

Öğretmen adaylarının yaşadıkları sıkıntılar; teknik sıkıntılar, öykü yazma sürecinde karşılaştıkları sıkıntılar ve zaman açısından yaşadıkları sıkıntılar olarak üç başlık altında toplanmıştır.

Tablo 1: Öğretmen adaylarının dijital öykü oluşturma sürecinde karşılaştıkları sorunlar

Temalar	Sıklık (f)	Yüzde (%)
Teknik sıkıntılar	7	41,1
Sıkıntı yaşamadım	4	23,5
Yazım sürecindeki sıkıntılar	3	17,6
Zaman açısından sıkıntılar	3	17,6

Çalışma grubunu oluşturan 17 öğretmen adayından 4’ü bir sıkıntı yaşamadıklarını belirtmiştir. 7’si teknik açıdan, 3’ü ise zaman açısından zorlandıklarını ifade etmişlerdir. 3 katılımcı ise yazma sürecinde ilk aşamada güçlük yaşadıklarını belirtmiştir.

Öğretmen adaylarının verdikleri cevaplardan, “Gerekli programlar olmadığı için zorlandım.”, “Toondoo’yu ilk kez kullandığım için zorlandım.”, “Görsellerin yazı ve ses ile uygunluğunda zorlandım.”, “Uygun programa erişim kısıtlı olduğundan zorlandık. Ses kaydı oluşturmak da zordu.”, “Ses ve görselleri senkronize etmede sıkıntı yaşadık.”, “Gerekli programlara erişim kısıtlıydı.” ve “Faydalanılan program ve sitelerin İngilizce olması konusunda güçlük çektik.”

şeklindeki ifadeleri teknik açıdan yaşanan sıkıntılar olarak değerlendirilmiştir.

Yazma süreci ile ilgili olarak da, katılımcıların “Metni oluşturma sürecinde giriş yapma aşamasında zorlandım.” ve “Metin taslağını oluştururken zorlandım.” şeklindeki ifadeleri göz önünde bulundurulmuştur.

Zorluk yaşadıklarını belirten bazı katılımcılar, bu zorluklara rağmen dijital öykü hazırlamanın eğitici, eğlenceli ve yaratıcılığı geliştirici nitelikte olduğunu “Zaman kısıtlıydı ama dijital öykü hazırlama eğitici bir süreç”, “Faydalanılan program ve sitelerin İngilizce olması konusunda güçlük çektik. Ancak yöntemle bilişsel açıdan öğrencinin yetenekleri ve yaratıcılığı gelişir”, “Görsellerin yazı ve ses ile uygunluğunda zorlandık. Aslında güzel ve eğlenceli bir uygulama” gibi ifadelerle belirtmişlerdir.

Öğretmen adaylarının, dijital öykülemenin öğrenme-öğretme sürecinde kullanılmasına yönelik düşüncelerine ilişkin bulgular:

Öğretmen adayları, dijital öykülemenin öğrenme-öğretme sürecinde kullanılmasının dikkat çekici, öğretmeyi kolaylaştırıcı, akılda kalıcı ve öğrenmeyi kolaylaştırıcı olduğunu düşünmektedirler. Tablo-2 incelendiğinde öğretmen adayları tarafından en çok vurgulanan düşüncenin dijital öyküleme yönteminin dikkat çekici olması olduğu görülmektedir. Ayrıca diğer kategorisinde belirtilen 3 katılımcı, küçük yaş grubu için uygun olmadığını ve çocukların psikolojisini etkileyebileceğini belirterek bu yöntemi kullanacak öğretmenlerin çok iyi bir eğitimden geçtikten sonra bu yöntemi kullanmalarının faydalı olacağını belirtmişlerdir.

Tablo 2: Öğretmen adaylarının dijital öykülemenin öğrenme-öğretme sürecinde kullanılmasına yönelik düşünceleri:

Temalar	Sıklık (f)	Yüzde (%)
Dikkat çekici	7	41,1
Öğretmeyi kolaylaştırıcı	3	17,6
Akılda kalıcı	2	11,8
Öğrenmeyi kolaylaştırıcı	2	11,8

Tablo-2'ye ek olarak katılımcıların tamamı dijital öyküleme yönteminin öğrenme-öğrenme sürecinde kullanılabileceği görüşündedirler. Bu düşüncelerini, “Ses ve görsel ağırlıklı olduğundan dikkat çekicidir.”, “Ders başarısını artırır.”, “Kaliteli öğretim gerçekleşir.”, “Eğlendirici-öğreticidir”,

“Bilgide kalıcılık sağlanır.”, “Görmeyenler için de seslendirme olması iyi bir özellik”, “Ezberciliği önler.”, “Dikkat çekici olduğu için daha iyi kavrama sağlar.” ve “Öğretmen anlamakta zorlanacağı veya zaman alıcı konularda bu yönteme başvurabilir.” şeklindeki ifadeleriyle destekleyerek gerekçelendirmişlerdir.

Öğretmen adaylarının, dijital öykülerin eğitim fakültelerinde kullanılmasına yönelik düşüncelerine ilişkin bulgular:

Katılımcıların tamamı, dijital öykülerin ve dijital öyküleme yönteminin eğitim fakültesinde kullanılmasının faydalı olacağı yönünde görüş bildirmişlerdir.

Tablo 3. Öğretmen adaylarının dijital öykülerin eğitim fakültelerinde kullanılmasına yönelik düşünceleri:

Temalar	Sıklık (f)	Yüzde (%)
İleride kendi öğrencilerine uygulama	4	23,5
Somutlaştırma	4	23,5
Etkili öğrenme	3	17,6
Teknik bilgi geliştirme	2	11,7
Öğrenmede kalıcılık	1	5,9
Fen derslerinde riskli deneyleri canlandırma	1	5,9
Yaratıcılığı geliştirme	1	5,9

Tablo-3 incelendiğinde 4 katılımcı, öğretmen adaylarının ileride kendi öğrencilerine bu yöntemi doğru ve etkili bir şekilde uygulamaları açısından dijital öykülerin eğitim fakültelerinde kullanılmasının temel oluşturacağını belirtmiştir. Yine 4 katılımcı *“Konuların somutlaştırılmasında ve yaşayarak öğrenmede”* dijital öykünün etkili bir yöntem olduğunu söylemişlerdir. 2 katılımcı dijital öykünün teknik bilgi gerektirdiğini vurgularken eğitim fakültesinde bu yöntemin kullanılmasının öğretmenlerin teknik bilgilerini geliştireceğini söylemiştir. Ayrıca 1 katılımcı bu konudaki fikrini şu şekilde ifade etmiştir:

“Fen bölümünde kullanılması etkili olur. Anlatmada zorluk yaşanan konular ve yapılması güç deneyler bu yöntemle tehlikesiz ve daha kısa sürede anlatılabilir.”

Bunun yanı sıra eğitim fakültesinde dijital öykülerin kullanılmasının faydaları diğer katılımcılar tarafından şu şekillerde ifade edilmiştir; “Öğrenmede kalıcılık sağlar.”, “Yaratıcı fikirlerin ortaya çıkmasına katkı sağlar.”, “Etkili görsel anlatıma sahiptir. Duyguları ifade etmek ve ilgi çekici mesajlar vermek için uygun bir öğretim aktivitesidir.”

Ayrıca 1 katılımcı da eğitim fakültesinde dijital öyküleme yöntemine yer verilmesi ile ilgili “Bazı derslerde faydalıyken bazı dersler için uygun değil. Hangi ders ve konuda yapılacağını iyi belirlemek gerek.” şeklinde görüş belirtmiştir.

Öğretmen adaylarının, dijital öykülemenin avantaj ve dezavantajlarını değerlendirmelerine yönelik bulgular:

Katılımcılar dijital öykünün hem öğrenci hem öğretmen açısından pek çok avantajı olduğunu dile getirmişlerdir. Bu avantajlardan en çok vurgulanan ise dijital öykülemenin etkili öğrenme sağlamada önemli bir rol oynadığı düşüncesi olmuştur (%64,7).

Tablo 4. Öğretmen adaylarının dijital öykülerin öğrenci açısından avantajlarına yönelik düşünceleri:

Temalar	Sıklık (f)	Yüzde (%)
Etkili öğrenme	11	64,7
Derse yönelik ilgi	5	29,4

Öğrenci açısından ele alındığında yöntemin, dersi anlama, daha iyi kavrama, gerçek hayatla bağdaştırma noktalarında etkili olduğunu ve “duyarak, görerek ve yaşayarak öğrenmeye zemin hazırlayıcı” nitelikte olduğunu belirtmişlerdir. Bu bağlamda da 11 katılımcı tarafından dijital öykülerin, dersin daha iyi kavranmasına ve etkili bir öğrenmenin gerçekleşmesine katkı sağladığı noktasında ortak görüş ortaya konmuştur.

Katılımcılardan 5’i ise dijital öykülemenin “eğlendirici-öğretici” olması ile birlikte derse katılımı arttırdığını ve “görsel ve işitsel öğeleri içermesi açısından dikkat çekici” olduğunu vurgulayarak derse yönelik ilgiye katkı sağladığını belirtmiştir.

Tablo 5. Öğretmen adaylarının dijital öykülerin öğretmen açısından avantajlarına yönelik düşünceleri:

Temalar	Sıklık (f)	Yüzde (%)
Kolaylık sağlama	9	52,9
Etkili öğretim	5	29,4
Zamandan tasarruf	2	11,7

Öğretmen açısından ele alındığında 9 katılımcı, dijital öykülemenin, *“zahmetsiz, pratik ve kolay bir yöntem”* olduğunu söylemişlerdir. 5 katılımcı öğretmenin dijital öyküler aracılığıyla daha etkili bir öğretim ortamı yaratabileceğini belirtmişlerdir. Ayrıca 2 katılımcı da bu yöntemle sınıf içerisinde daha kısa sürede daha çok konu anlatılabileceğini söyleyerek öğretmenin zaman açısından tasarruf edebileceğini vurgulamışlardır.

Dijital öykü yönteminin avantajlarının yanı sıra hem öğretmen hem de öğrenci bakımından dezavantajları da bulunmaktadır.

Tablo 6. Öğretmen adaylarının dijital öykülerin öğrenci açısından dezavantajlarına yönelik düşünceleri:

Temalar	Sıklık (f)	Yüzde (%)
Teknik sıkıntılar	3	17,6
Zaman	3	17,6
Yaşa uygunluk	2	11,7
Görsellerin dikkat dağıtıcı olması	2	11,7
Uzunluk	2	11,7
Öğrencilerin isteksizliği	1	5,9

Öğrenci açısından ifade edilen dezavantajlara bakıldığında 3 katılımcı *“teknik açıdan aksaklıklar olduğu ve her öğrencide bilgisayar bulunmadığı takdirde yöntemin uygulanamayacağını”* söylemişlerdir. 2 katılımcı *“dijital öykünün her yaşa uygulanabileceğini düşünmediklerini”* ifade etmiştir. Bir diğer katılımcı *“öğrencilerin dijital öykü hazırlamak istemeyebileceğini”* belirtmiştir. 2 katılımcı ise *“dijital öykülerin uzun olması durumunda sıkıcı olabileceğini”* ifade etmişlerdir. Bir diğer katılımcı, *“öğrencinin, konuya hakimiyet konusunda zorlanabileceğini ve görsellere takılıp odaktan uzaklaşabileceğini”* vurgulamıştır. Buna benzer başka bir görüş ise *“dijital öykü izlerken öğrencinin dikkatinin başka noktalara kayabileceği”* üzerinedir. Ayrıca 1 katılımcı *“dijital öykülerin*

amacına uygun hazırlanmaması durumunda zaman kaybı yaratabileceğini” belirtirken “öğrencinin ders içi etkinlik olarak dijital öyküyü hazırlaması sürecinin zaman alıcı olduğu” da zaman açısından bir başka dezavantaj olarak 2 katılımcı tarafından belirtilmiştir.

Tablo 7. Öğretmen adaylarının dijital öykülerin öğretmen açısından dezavantajlarına yönelik düşünceleri:

Temalar	Sıklık (f)	Yüzde (%)
Hazırlamanın zor olması	5	29,4
Hazırlamanın zaman alıcı olması	5	29,4
Öğrencilerin dikkatinin dağılması	2	11,7
İçerik uygunluğunun sağlanmasının zor olması	2	11,7

Öğretmen açısından dezavantajlar ele alındığında 5 katılımcı “dijital öykü hazırlamanın zaman alıcı bir süreç olduğunu” belirtmişlerdir. 5 katılımcı “dijital öykü hazırlamanın zahmetli ve zor olduğunu” ifade etmişlerdir. 2 katılımcı, “öğretmenin, öğrencilerin dikkatini öyküde tutmada zorluk yaşayabileceğini ve öğrencilerin dikkatinin dağılması durumunda da zaman kaybı olacağını” söylemiştir. 1 katılımcı ise “öğretmenin, görsel ve işitsel unsurları öykü çevresinde kullanmazsa başarılı olamayacağı” yönünde görüş belirtmiştir. Bunun yanı sıra başka bir katılımcı “öyküler aracılığıyla yanlış bilginin yayılmasının öğretmeni zorlayabileceğini” söylemiştir.

Öğretmen adaylarının, dijital öykü yönteminin kullanımına yönelik önerilerine ilişkin bulgular:

Çalışmaya katılan öğretmen adayları, karşılaştıkları veya karşılaşılabileceğini düşündükleri sıkıntılar için farklı önerilerde bulunmuşlardır. Öğretmen adaylarının sundukları öneriler 5 başlık altına alınmıştır.

Tablo 8. Öğretmen adaylarının dijital öykülerin kullanımına yönelik önerileri

Temalar	Sıklık (f)	Yüzde (%)
Teknik Bilgi	6	35,2
Öykü özelliği	3	17,6
Amaç belirleme	2	11,7

Planlama	2	11,7
----------	---	------

Tablo 8 incelendiğinde öğretmen adaylarının dijital öykülerin kullanımına yönelik önerilerinin başında teknik bilgi olduğu görülmektedir. Öğretmen adayları, bu yöntemi kullanacak kişilerin teknik olarak uygulamasının nasıl olduğunu bilmesi gerektiğini ve dijital öykü hazırlamak için gerekli programları kullanmış olması gerektiğini vurgulamışlardır. Öğretmen adayları, bu görüşlerini *“Bilgisayarlar kısıtlı olmamalıdır. Öğretmen dijital öykü hazırlama sürecinde öğrenciye rehber olmalıdır.”*, *“Uygulamadan önce öğretmen tarafından örnek sunulmalı ve uygulamalı olarak nasıl yapıldığı gösterilmeli.”*, *“Öyküleri daha kolay hazırlayabileceğimiz bir program geliştirilmelidir”*, *“Program dili Türkçe olmalı. Zaman planlaması iyi yapılmalı.”*, *“Uygun programlar hazırlanmalı.”* ifadeleri ile de desteklemişlerdir.

Öykü özelliği kategorisinde ise öğretmen adayları genellikle, dijital öykülerin kısa, açık, net ve anlaşılır olması gerektiğini vurgulamışlardır. *“Görsel ve işitsel unsurlar fazla, yazı az olmalı ve hikaye kısa tutulmalı.”*, *“Hazırlanan öyküler açık, net ve sade olmalı, dinleyici göz önünde bulundurulmalı.”*, *“İşitsel ve görsel öğelerde senkron olmalı ve hikayenin uzunluğu iyi ayarlanmalı.”* diyerek görüş bildirmişlerdir.

Amaç belirleme kategorisi altında yer alan görüşlerde öğretmen adayları *“Küçük yaş gruplarına verilmek istenen değerler bu yöntem aracılığıyla daha kolay bir şekilde verilebilir.”*, *“Hangi ders ve konuda yapılacağını iyi belirlemek gereklidir. Diye görüşlerini ifade etmişlerdir.*

“Az kişi bu yöntemden haberdar. Bu nedenle yaygın şekilde öğretilmeli.” ve *“Öğretmen adaylarına bu yöntemle ilgili eğitim verilmeli.”* Diyerek kullanım alanının yaygınlaştırılması gerektiğini belirtmişlerdir ve. *“Dijital öykü arada durdurularak öğretmen anlatımı ile desteklenirse daha etkili olur.”* Diyerek öğretmenin bu süreçte aktif olarak yer alması gerektiğini ifade etmişlerdir.

Son olarak da uygulamadan önce planlamanın çok iyi bir şekilde yapılması gerektiğini *“Uygulamadan önce zamanın iyi planlanması lazım.”* cümlesiyle belirtmişlerdir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Bu çalışma kapsamında ilk defa dijital öykü hazırlayan öğretmen adayları, uygulama sonunda kendilerine yöneltilen 5 açık uçlu soruya verdikleri cevaplarla deneyimlerini yansıtmışlardır. Araştırmacılar tarafından

hazırlanan formdaki 5 soru, araştırmanın alt problemlerini oluşturmaktadır. Katılımcılar bu form aracılığıyla dijital öykü hazırlama sürecinde edindikleri fikirleri beyan etmişlerdir.

Bulgular incelendiğinde, öğretmen adaylarına göre dijital öyküleme yönteminin öğrenme-öğretme sürecinde kullanılabilir faydalı bir yöntem olduğu görülmektedir. Çalışmaya katılan öğretmen adayları edindikleri deneyim sonucunda dijital öykü hakkında genel anlamda olumlu görüş bildirmişlerdir. Dijital öyküleme yönteminin, işitsel ve görsel öğelerle desteklenmesi açısından öğrenmeyi zenginleştireceği için dikkat çekici olduğunu; eğitsel olmasının yanı sıra eğlendirici yönünün de bulunduğunu ifade etmişlerdir. Bu yöntemle ilgili daha önce yapılan çalışmalara da bakıldığında dijital öykülere ilişkin genel görüşün bu olduğu görülmektedir (Bedir Erişti, 2016; Baki, 2015; Ciğerci, 2015; Göçen, 2014; Kahraman, 2014; Karakoyun, 2013; Özer, 2016; Sadık, 2008; Yamaç, 2015). Dijital öykülerin öğrenme ortamını zenginleştirdiği, ders başarısını ve kavrama gücünü artırdığı, dersi daha ilgi çekici ve eğlenceli hale getirip ezberden uzaklaşarak kalıcılığı sağladığı daha önce yapılan bu çalışmalarla da gösterilmiştir. Örneğin Sadık (2008), yaptığı çalışmada MS Photo Story kullanarak kendi dijital hikayelerini oluşturan öğrencilerin, öğrenme sürecine aktif bir şekilde katıldığını ve dijital hikayelerin konuyu anlamalarına yardımcı olduğunu rapor etmiştir. Yapılan diğer bir çalışmada ise, dijital hikayelerin öğrencilerin motivasyonlarına, akademik başarılarına ve problem çözme yeteneklerinin gelişimine olumlu katkı sağladığı belirlenmiştir (Hung vd. 2012). Ayrıca Kahraman'ın (2013) fen bilimleri alanına giren fizik dersinde dijital öykü kullanımı ile ilgili yaptığı çalışmada dijital öykülerin fizik dersini görsellerle destekleyerek daha eğlenceli ve ilgi çekici hale getirdiği, günlük hayatla ilişkilendirerek ve soyut kavramları somutlaştırarak ders başarısını artırdığı ve böylece daha kalıcı bir öğrenme sağladığı ortaya konmuştur.

Katılımcılar dijital öykülerin ve dijital öyküleme yönteminin eğitim fakültesinde kullanılmasıyla ilgili de olumlu görüş bildirmişlerdir. Katılımcılardan bazıları öğretmen adaylarının, dijital öyküleri ileride kendi öğrencilerine doğru ve etkili bir şekilde uygulamaları açısından bu yöntemin eğitim fakültelerinde kullanılmasının temel oluşturacağını belirtmiştir.

Katılımcılar dijital öyküye yönelik olumlu görüş bildirmelerinin dışında yöntemin bazı dezavantajlarının da olabileceğini ifade etmişlerdir. Öğrencilerin görsellere takılarak odaktan uzaklaşabileceği söylenmiş, ayrıca

dijital öykü hazırlamak istemeyecekleri ihtimali üzerinde durulmuştur. Derste kullanılmak üzere öğretmen tarafından hazırlanan dijital öykünün uzun olması durumunda da öğrencilerin sıkılabileceği söylenmiştir. Bu açıdan literatüre bakıldığında da dijital öykülerin uzunluğu konusunda farklı görüşler bulunduğu ancak en az 2 en fazla 15 dakika olabileceği yönünde hareket edildiği görülmektedir. Hazırlanan dijital öykülerin uzun olmasının, onu kaliteli ve etkileyici kılmayacağı düşünülmektedir. Bu bakımdan, hazırlanan dijital öykülerin, izleyicilerin sıkılmadan takip edebilecekleri ve hatırlayabilecekleri şekilde kısa tutulması gerekmektedir (Kılınç ve Yüzer, 2015). Foley (2013), dijital öykülerin uzunluk bakımından değişiklik gösterebileceğini ancak çoğunun 2 ile 10 dakika arası sürdüğünü ifade etmiştir (Akt. Karakoyun, 2014). Lambert (2013), dijital öykülerin en fazla 5 dakika olmak üzere yaklaşık 2-3 dakikalık uzunluğa sahip olması gerektiğini söylemiştir. Tatum (2009) ise dijital öyküyü tanımlarken 3-5 dakikalık videolar ifadesini kullanmıştır.

Katılımcılardan bazıları öğretmenin, görsel ve işitsel unsurları öykü çevresinde kullanmadığı takdirde başarılı olamayacağı yönünde görüş belirtmiştir. Bu konuda öğretmen dikkatli olmalı ve senaryo ile ilgili olmayan resim, ses ve metinleri dijital öyküde kullanmamalıdır (Kılınç ve Yüzer, 2015).

Literatür incelendiğinde dijital öykü oluşturma sürecinde karşılaşılan bazı güçlüklerin olduğu görülmüştür. Sınıf içerisinde dijital öyküleme yöntemi uygulanırken hem öğretmen hem de öğrenciler bazı problemlerle karşılaşabilmektedirler (Karakoyun, 2014). Bu problemlerin temelinde donanım ve kaynak yetersizliğinin olduğu söylenebilir (Sadık, 2008; Sylvester ve Greenidge, 2009; Akt. Kaya, 2014). Örneğin Sadık (2008) öğretmenlerin dijital öykülerin etkin kullanımındaki engellerden biri olarak bilgisayar, dijital kamera veya tarayıcı gibi teknik ekipman yetersizliği konusunda endişeleri olduğunu belirtmiş ve bu yetersizliğin zamansal sıkıntıları da beraberinde getirdiğini ifade etmiştir. Bu çalışmada da öğretmen adayları dijital öykü oluşturma süreçlerinde bazı sıkıntılarla karşılaşmışlardır. Çalışmada, yaşadıkları sıkıntılar; teknik sıkıntılar, öykü oluşturma sürecinde karşılaştıkları sıkıntılar ve zaman açısından yaşadıkları sıkıntılar olarak üç başlık altında toplanmıştır. Dijital öykü anlatımının ilk aşaması olan öykü yazma sürecinde sıkıntı yaşadığını belirten katılımcılar metne nasıl giriş yapacaklarını ve taslağı nasıl oluşturacaklarını bilmediklerini ifade etmişlerdir. Yazma sürecinde, öğrencilerin, kendilerine yazma amacı belirlemeleri ve kendilerini bu amaca uygun bir şekilde ifade

edebilmeleri için yazmaya ilişkin adımlara uymaları gerekmektedir (Baki, 2015). Yazı taslağı oluşturmak da yazma sürecinde önemli bir adımdır ve öğretmenin bu adımları izlemede iyi bir rehber olması gerekmektedir.

Teknik açıdan yaşanan sıkıntılara bakıldığında temel olarak çokluortam araçlarına erişimde ve araçların kullanılmasında güçlük yaşandığı görülmüştür. Ses ve görsellerin metinle senkronunda yaşanan sıkıntılar, zaman kaybına yol açmıştır. Ayrıca kullanılan programların ve görsellerin oluşturulmasında yararlanılan internet sitelerinin (Toondoo, Goanimate) Türkçe olmaması da katılımcıların zorlanmasına sebep olmuştur. Bu bulgu alanyazınla paralellik göstermektedir (Sadık, 2008). Sadık (2008) yaptığı çalışmada öğretmenlerin dijital hikayeleri derslerine entegre ederken karşılaştıkları en büyük problemin teknik aksaklıklar olduğunu. Öğretmenlerin öğrencilerine dijital hikayelerle ilgili geri dönüt vermede zorlandıklarını ve onları bilgisayar öğretmenine yönlendirdiklerini belirlemişlerdir. Dolayısıyla bu öğretmenler dijital hikayelerin derste kullanılmasının öğrenci motivasyonunu ve derse katılımını arttıracığına inanmakla birlikte etkili bir şekilde kullanılması için kendilerinin teknik desteğe ihtiyaç duyabileceklerini ifade etmişlerdir.

Öğretmen adayları, öykü oluşturma sürecinde birtakım sıkıntılar yaşanmasına rağmen, dijital öykü hazırlamanın eğitici, eğlenceli ve yaratıcılığı geliştirici nitelikte olduğunu belirtmişlerdir. Ayrıca edindikleri deneyim ve yaşadıkları güçlüklerden yola çıkarak dijital öykülerin okullarda etkili bir şekilde kullanımına ilişkin önerilerde bulunmuşlardır. İlk defa dijital öykü oluşturan öğretmen adayları bu yöntemden çok az kişinin habedar olduğunu ve yaygın şekilde öğretilmesi gerektiğini; bu bağlamda öğretmen adaylarına yöntemle ilgili eğitim verilmesinin önemli olduğunu söylemişlerdir. Teknik açıdan güçlüklerle karşılaşılması adına da bilgisayarların kısıtlı olmaması ve Türkçe programların yaygınlaştırılması noktasında görüşlerini ifade etmişlerdir. Bunların yanı sıra dijital öykülerin küçük yaş gruplarına yönelik değer eğitiminde kullanılmasının da yararlı olacağını vurgulamışlardır.

Öneriler

Dijital öykü kullanılarak yürütülen çalışmalar, yaratıcı düşünme, işbirlikli çalışma, iletişim becerileri ve teknik becerileri kazandırma ve geliştirme açısından yöntemin önemli olduğunu göstermektedir. Ayrıca, öğrenme ve öğretme niteliğinin artırılmasında bu yöntemin etkili olduğunu söylemek mümkündür. Dolayısıyla yükseköğretim düzeyinde, özellikle eğitim

fakültelerinde, bu yöntemin öğrenme-öğretme sürecinde kullanılması teşvik edilmelidir. Bunun için de öncelikle öğretim elemanları, yükseköğretim düzeyindeki derslerde yöntemin nasıl kullanılacağını anlatmalıdır. Yine bu yöntemin aktif olarak kullanılabilmesi için gerekli teknik imkanların sağlanması gerekmektedir. Ayrıca hazırlanan dijital hikayeler hazırlamada kullanılacak programların Türkçe dil seçeneği olmasının da bu süreci kolaylaştıracağına inanılmaktadır. Bu yöntemin aktif olarak kullanılmasını sağlayabilmek için yükseköğretim düzeyinde bu yöntem aktif olarak kullanılmalıdır. Bu yöntem ile yapılan çalışmaların sayısı artırılarak farklı alanlarda kullanılmasının etkileri de ortaya çıkarılmaya çalışılmalıdır. Yine yapılacak deneysel çalışmalarla çeşitli değişkenlerin dijital hikaye oluşturma sürecine etkisi incelenebilir.

KAYNAKÇA

Aslan, S. (2014). *Bilgisayar Destekli Öğretimin Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Tutum ve Akademik Başarılarına Etkisi*, Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.

Atal, D. ve Koçak Usluel, Y. (2011). İlköğretim Öğrencilerinin Okul İçinde ve Dışında Teknoloji Kullanımları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 41, 24-35.

Ayvaz Tunç, Ö. ve Karadağ, E. (2013). Postmodern Oluşturmacılığa Dijital Öyküleme. *Eğitim Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(4), 310-315.

Baki, Y. (2015). *Dijital öykülerin altıncı sınıf öğrencilerinin yazma sürecine etkisi*. Doktora Tezi, Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

Baki, Y., ve Feyzioğlu, N. (2017). Dijital Öykülerin 6. Sınıf Öğrencilerinin Öykü Yazma Becerilerine Etkisi, *International Online Journal of Educational Sciences*, 9(3), 686-704.

Balaman, F. (2016). Dijital Öykülemenin Üniversite Öğrencilerinin Demokratik Değer Yraglarına Etkisi: Mustafa Kemal Üniversitesi Örneği. *Current Research in Education*, 2(1), 42-52.

Bedir Erişti, S. D. (2016). Katılımcı Tasarım Temelli Dijital Öyküleme Sürecinde İlköğretim Öğrencilerinin Yaratıcılık Göstergeleri, *Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry*, 7(4), 462-492.

Ciğerci, F. M. (2015). *İlkokul Dördüncü Sınıf Türkçe Dersinde Dinleme Becerilerinin Geliştirilmesinde Dijital Hikayelerin Kullanılması*. Doktora Tezi, Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.

Çalışkan, G., Güneş, E., Üstündağ, M.T., ve Yılmaz, Y. (2017). Dijital Hikayeleme Yöntemi ile Etkili Türkçe Öğretimi, *Eğitimde Kuram ve Uygulama Dergisi*,7(2), 254-275.

Çil, E., Maccario, N., & Yanmaz, D. (2016). Design, implementation and evaluation of innovative science teaching strategies for non-formal learning in a natural history museum. *Research in Science & Technological Education*, 34(3), 325-341.

Dogan, B. and Robin, B. (2008). Implementation of digital storytelling in the classroom by teachers trained in a digital storytelling workshop. *In Society for Information Technology & Teacher Education International Conference*, 1, 902-907.

Duman, B. ve Göçen, G. (2015) The Effect of The Digital Storytelling Method on Pre-Service Teachers' Creative Writing Skills. *Anthropologist*, 20(1-2). 215-222.

Frazel, M. (2010). *Digital storytelling guide for educators*. Washington, DC. International Society for Technology in Education (ISTE).

Göçen, G. (2014). *Dijital Öyküleme Yönteminin Öğrencilerin Akademik Başarı İle Öğrenme ve Ders Çalışma Stratejilerine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Muğla.

Haliloğlu Tatlı, Z. (2016). Dijital Öyküleme. A. İşman ve diğerleri (Ed.), *Eğitim Teknolojileri Okumaları* (ss.219-234). Ankara: TOJET.

Heo, M. (2009). Digital Storytelling: An Empirical Study of the Impact of Digital Storytelling on Pre-service Teachers' Self-efficacy and Dispositions towards Educational Technology. *Journal of Educational Multimedia and Hypermedia*, 18(4), 405-428.

Hsieh, H.-F., & S. E. Shannon. (2005). Three Approaches to Qualitative Content Analysis. *Qualitative Health Research* 15(9), 1277-1288.

Holotescu, C., Grosseck, G., Danciu, E. (2014). Educational digital stories in 140 characters: Towards a typology of micro-blog storytelling in academic courses. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 116, 2301-2305.

Hung, C. M., Hwang, G. J., & Huang, I. (2012). A Project-based digital storytelling approach for improving students' learning motivation, problem-solving competence and learning achievement. *Educational Technology & Society*, 15(4), 368-379.

İnceelli, A. (2005). Dijital hikaye anlatımının bileşenleri. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 4(3), 132-142.

Kahraman, Ö. (2013). *Dijital Hikayecilik Metoduyla Hazırlanan Öğretim Materyallerinin Öğrenme Döngüsü Giriş Aşamasında Kullanılmasının Fizik Dersi Başarısı ve Motivasyonu Düzeyine Etkisi*. Doktora Tezi, Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.

Karakoyun, F. (2014). *Çevrimiçi Ortamda Oluşturulan Dijital Öyküleme Etkinliklerine İlişkin Öğretmen Adayları ve İlköğretim Öğrencilerinin Görüşlerinin İncelenmesi*. Doktora tezi, Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.

Kaya, O. (2014). *Yabancı Dil Öğretiminde (Almanca) Dijital Hikaye Anlatım Yönteminin Araştırılması: Lise Öğrencileriyle Eylem Araştırması*. Yüksek Lisans Tezi, Bahçeşehir Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Kılınç, A. G. H. ve Yüzer, T. V. (2015). Açık Öğrenme Sistemlerinde Dijital Öykülemeyen Faydalanmak, *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 243-250.

Kocaman Karoğlu, A. (2015). Öğretim Sürecinde Hikâye Anlatmanın Teknolojiyle Değişen Doğası: Dijital Hikâye Anlatımı. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 5(2).

Kurtoğlu Erden, M. ve Uslupehlivan, E. (2016). Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Dijital Öykü Kavramına Yönelik Algılarının İncelenmesi, M. Elmas ve diğerleri (Ed.), *International Conference on Quality in Higher Education Bildiriler Kitabı* içinde (s. 244-253), Sakarya.

Kümbetoğlu, B. (2008). *Sosyolojide ve Antropolojide Niteliksel Yöntem ve Araştırma*. İstanbul: Bağlam Yayıncılık.

LaFrance, J. ve Blizzard, J. (2013). Student Perceptions of Digital Storytelling as a Learning-Tool for Educational Leaders. *International Journal of Educational Leadership Preparation*, 8 (2).

Lambert, J. (2013). *Digital Storytelling: Capturing Lives, Creating Community*, New York: Routledge

Matthews, J. (2014). Voices from the heart: The use of digital storytelling in education. *Community Practitioner*, 87(1), 28-30.

Miles, M. B., & Huberman, A.M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook*, (2nd Edition), California: Sage Publications.

Özer, M.(2016). Dijital Hikaye Anlatımının Kelime Öğrenme ve Akılda Tutmadaki Rolü: Harran Üniversitesi'nde Bir Durum Çalışması. Yüksek Lisans Tezi, Çağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.

Robin, B. R. (2008). Digital storytelling: A powerful technology tool for the 21st century classroom. *Theory into practice*, 47(3), 220-228.

Sadik, A. (2008). Digital storytelling: A meaningful technology-integrated approach for engaged student learning. *Educational technology research and development*, 56(4), 487-506.

Schrum, K., Dalbec, B., Boyce, M. ve Collini, S. (2017). Digital storytelling: communicating academic research beyond the academy. *Innovations in Teaching & Learning Conference Proceedings*, 9(1), sayfa nosu.

Shelton, C., Archambault, L ve Hale, A. (2017). Bringing Digital Storytelling to the Elementary Classroom: Video Production for Preservice Teachers. *Journal of Digital Learning in Teacher Education*, 33(2), 58-68.

Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2008). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri* (7. Bsk.), Ankara: Seçkin Yayınevi.

Tatum, M. E. (2009). *Digital storytelling as a cultural- historical activity: effects on information text comprehension*. Open Access Dissertations, University of Miami, USA.

Teehan, K. (2006). *Digital storytelling: In and out of the classroom*. Morrisville: Lulu.com Press,

Yamaç, A. (2015). *İlkokul üçüncü sınıf öğrencilerinin yazma becerilerinin gelişiminde dijital hikâyelerin etkisi*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Yang, Y. T. C., & Wu, W. C. I. (2012). Digital storytelling for enhancing student academic achievement, critical thinking, and learning motivation: A year-long experimental study. *Computers & Education*, 59(2), 339-352.